TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2010. gada 11. februārī *

Lieta C-373/08

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Finanzgericht Düsseldorf* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2008. gada 30. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2008. gada 14. augustā, tiesvedībā

Hoesch Metals and Alloys GmbH

pret

Hauptzollamt Aachen.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: otrās palātas priekšsēdētājs, kas pilda trešās palātas priekšsēdētāja pienākumus, H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], tiesneši P. Linda [*P. Lindh*], A. Ross [*A. Rosas*], U. Lehmuss [*U. Lõhmus*] (referents) un A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*],

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerāladvokāts J. Mazaks [*J. Mazák*],
sekretāre R. Šereša [*R. Şereş*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2009. gada 9. jūlija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Hoesch Metals and Alloys GmbH* vārdā — H. Bleiers [*H. Bleier*], *Rechtsanwalt*,

— Eiropas Savienības Padomes vārdā — J. P. Hikss [*J.-P. Hix*], pārstāvis, kam palīdz G. M. Berišs [*G. M. Berrisch*] un G. Volfs [*G. Wolf*], *Rechtsanwälte*,

— Eiropas Komisijas vārdā — R. Liāls [*R. Lyal*], H. van Vlīts [*H. van Vliet*] un B. R. Kilmans [*B.-R. Killmann*], pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Muitas kodekss") 24. panta interpretāciju un Padomes 2004. gada 2. marta Regulas (EK) Nr. 398/2004, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes silīcija importu (OV L 66, 15. lpp.), spēkā esamību.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Hoesch Metals and Alloys GmbH* (turpmāk tekstā — "*Hoesch*") un *Hauptzollamt Aachen* (Āhenes Galvenā muitas pārvalde) jautājumā par silīcija, kas radies Ķīnā un ar kuru Indijā veiktas dažādas apstrādes darbības, nepreferenciālas izcelsmes noteikšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Līgums par izcelsmes noteikumiem

3 Līguma par izcelsmes noteikumiem (PTO un *GATT* 1994), kas pievienots 1994. gada 15. aprīlī Marakešā Eiropas Kopienas noslēgtajam un tās vārdā ar Padomes 1994. gada 22. decembra Lēmumu 94/800/EK par daudzpusējo sarunu Urugvajas kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV 1994, L 336, 1. lpp.), apstiprinātajam Nobeiguma aktam, mērķis ir saskaņot izcelsmes noteikumus, un ar to pārejas posmā tiek īstenota saskaņošanas darba programma.

Kopienu muitas tiesiskais regulējums

4 Muitas kodeksa 24. pantā noteikts:

"Izcelsmes valsts precēm, kuru ražošanā iesaistīta vairāk nekā viena valsts, ir tā, kurā šim nolūkam apgādātā ražotavā [uzņēmumā] notikusi pēdējā būtiskā ekonomiski pamatotā pārstrāde vai apstrāde, kas beidzas ar jauna produkta saražošanu vai ir svarīga tā ražošanas stadija."

5 Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.), 35.–40. pantā, kā arī 10. un 11. pielikumā attiecībā uz noteiktām precēm konkretizētas pārstrādes vai apstrādes darbības, kuras nosaka izcelsmi atbilstoši Muitas kodeksa 24. pantam. Silīcija metāls nav šajās tiesību normās paredzēto preču starpā.

6 Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.) I pielikumā esošās kombinētās nomenklatūras redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2003. gada 11. septembra Regulu (EK) Nr. 1789/2003 (OV L 281, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "KN"), pozīcija 2804 ir izteiktā šāda redakcijā:

"2804 Ūdeņradis, cēlgāzes un citādi nemetāli:

[..]

— Silīcijs

2804 61 00 — kas satur silīciju ne mazāk kā 99,99 % no kopējās masas

2804 69 00 — citāds

[..]”

Kopienu tiesiskais regulējums par antidempinga pasākumiem

7 Tiesību normas par Eiropas Kopienas antidempinga maksājumu noteikšanu ir rodamas Padomes 1995. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 56, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 2004. gada 8. marta Regulu (EK) Nr. 461/2004 (OV L 77, 12. lpp.; turpmāk tekstā — “pamatregula”).

8 Pamatregulas 3. panta 1. punktā ir noteikts:

“Ja nav norādīts citādi, ievērojot šo regulu, termins “zaudējumi” nozīmē būtiskus zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, būtisku zaudējumu draudus Kopienas

ražošanas nozarei vai šādas ražošanas nozares veidošanās būtisku aizkavēšanu, un to interpretē saskaņā ar šā panta noteikumiem."

9 Tās pašas regulas 5. pantā tiek noteikts, kā uzsākama sākotnēja izmeklēšana, lai konstatētu ikviena sūdzībā apgalvotā dempinga esamību, pakāpi un sekas.

10 Minētās regulas 9. panta 4. punktā ir noteikts:

"Ja fakti galīgi pierāda dempinga un tā radīto zaudējumu esamību un Kopienas interesēs ir iejaukties saskaņā ar 21. pantu, tad Padome pēc Komisijas iesniegta priekšlikuma un konsultācijām ar Padomdevēju komiteju nosaka galīgo antidempinga maksājumu. Padome priekšlikumu pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija to ir iesniegusi, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu priekšlikumu nenoraida. Ja spēkā ir pagaidu maksājumi, tad priekšlikumu galīgajai rīcībai iesniedz vismaz vienu mēnesi pirms šādu maksājumu termiņa beigām. Antidempinga maksājumu apmērs nepārsniedz konstatēto dempinga starpību, bet tam [būtu] jābūt mazākam par dempinga starpību, ja ar to pietiek, lai novērstu zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei."

11 Pamatregulas 11. pantā ir noteikts:

"[..]

2. Galīgā antidempinga pasākuma termiņš beidzas piecus gadus pēc tā uzlikšanas vai piecus gadus pēc datuma, kurā beidzās pēdējais pārskats par dempingu un zaudējumiem, ja vien pārskatā nekonstatē, ka pasākuma beigas var novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtošanās. Šādu termiņa beigu pārskatu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc Kopienas ražotāju pieprasījuma vai viņu vārdā iesniegta pieprasījuma, un pasākums paliek spēkā, kamēr nav zināmi šāda pārskata rezultāti.

Termiņa beigu pārskatu sāk, ja pieprasījums satur pietiekamus pierādījumus tam, ka pasākumu beigas varētu novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtošanās, piemēram, šādu varbūtību var demonstrēt pierādījumi par turpinātu dempingu un zaudējumiem vai pierādījumi, ka zaudējumu novēršana ir daļēji vai pilnīgi atkarīga no pasākumu piemērošanas, vai pierādījumi, ka eksportētāju situācija vai tirgus apstākļi norāda, ka dempings, kas rada zaudējumus, var turpināties.

[..]

5. Šīs regulas attiecīgos noteikumus par procedūrām un izmeklēšanu veikšanu, izņemot tos, kas attiecas uz termiņiem, piemēro ikviena pārskata gadījumā, ko veic atbilstīgi šā panta 2., 3. un 4. punktam. Pārskatus atbilstīgi 2. un 3. punktam veic paātrināti un parasti tos pabeidz 12 mēnešu laikā pēc pārskatu sākšanas datuma. [..]

6. [..] Atkarībā no pārskata rezultātiem Kopienas institūcija, kas atbild par pasākumu ieviešanu, pasākumus atceļ vai turpina, ievērojot 2. pantu [punktu], vai atceļ, turpina vai groza, ievērojot 3. un 4. pantu [punktu]. [..]

[..]"

12 Ar 1990. gada 27. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2200/90 (OV L 198, 57. lpp.) Padome pirmoreiz noteica galīgu antidempinga maksājumu par Ķīnas izcelsmes silīcija metāla importu. Pēc 1995. gada februārī publicētā paziņojuma par Regulā Nr. 2200/90 noteikto pasākumu termiņa beigām Komisija saņēma pārskata veikšanas lūgumu ar klātpievienotiem pierādījumiem par strīdīgās preces dempingu, kuri tika atzīti par pietiekamiem, lai pamatotu izmeklēšanas uzsākšanu. Ņemot vērā šīs izmeklēšanas gaitā secināto, Padome pieņēma 1997. gada 11. decembra Regulu (EK) Nr. 2496/97, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes silīcija metāla importu (OV L 345, 1. lpp.).

13 Regulas Nr. 2496/97 preambulas divdesmit ceturtajā apsvērumā noteikts:

"[..]

Dempinga starpība, kas izteikta kā procentuāls daudzums no *CIF* Kopienas robežpiegādes cenas ir 68,1 %."

14 Minētās regulas 1. panta 2. punktā noteikts:

"Galīgā antidempinga maksājuma, ko piemēro neto cenai ar piegādi līdz Kopienas robežai pirms nodokļu nomaksas, likme ir 49 %."

15 Pēc paziņojuma par nākamo antidempinga pasākumu termiņa izbeigšanos publicēšanas 2002. gada martā Komisija saņēma lūgumu veikt pārskatu saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktu. Šā pārskata iznākumā Padome, pieņemot Regulu Nr. 398/2004, nolēma turpināt Regulā Nr. 2496/97 noteikto pasākumu īstenošanu.

16 Regulas Nr. 398/2004 preambulas divdesmit septītajā apsvērumā noteikts:

"Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 11. punktu dempinga starpību noteica, pamatojoties uz salīdzinājumu starp vidējo svērto normālvērtību un vidējām svērtajām eksporta cenām, kā iepriekš noteikts. Šis salīdzinājums norādīja, ka pastāv dempings. Dempinga starpība, kas izteikta kā procentuāls daudzums no *CIF* Kopienas robežpiegādes cenas pirms nodokļa nomaksas, bija būtiska, t.i., 12,5 %, lai gan ievērojami zem līmeņa, ko noteica iepriekšējo izmeklēšanu reizēs."

17 Minētās regulas preambulas 6. tabula par Kopienas ražošanas nozares silīcija pārdošanas apjomu Kopienā ir šāda:

	“1998	1999	2000	2001	Izmeklēšanas laika posms
Tonnas	86 718	114 587	133 568	128 219	136 421
Indekss	100	132	154	148	157
Izmaiņas		+32 %	+17 %	–7 %	+6 %”

18 Regulas Nr. 398/2004 preambulas piecdesmit pirmajā apsvērumā noteikts:

“Kopienas ražošanas nozares pārdošanas apjoms nesaistītiem pircējiem Kopienā palielinājās par 57 % laikā no 1998. gadam [gada] līdz izmeklēšanas laika posmam.”

19 Minētās regulas preambulas 8. tabulā, kurā izklāstītas Kopienas ražošanas nozares tirgus daļas silīcija tirgū, ir norādīts:

	“1998	1999	2000	2001	Izmeklēšanas laika posms
Tirgus procentuālā daļa	29,8 %	35,2 %	34,3 %	34,3 %	36,7 %
Indekss	100	118	115	115	123”

20 Regulas Nr. 398/2004 preambulas piecdesmit ceturtajā apsvērumā noteikts:

"Kopienas ražošanas nozarei piederošā tirgus daļa, kas 1998. gadā bija 29,8 %, palielinājās līdz 36,7 % izmeklēšanas laika posmā atbilstīgi Kopienas ražošanas nozares ražošanas un pārdošanas apjomu pieaugumam, kas radās tāpēc, ka Kopienā tika atvērta jauna ražotne. No 1998. gada līdz 1999. gadam bija vērojams liels pieaugums (+ 5,4 % tirgus), ieviešot jaunu ES ražošanas aprīkojumu. Mazāks pieaugums (+ 2,4 procentu punkti) notika laikā no 2001. gada līdz izmeklēšanas laika posmam."

21 Šīs regulas preambulas no septiņdesmit pirmā līdz septiņdesmit ceturtajam apsvērumam ir izteikti šādā redakcijā:

"(71) Kā iepriekš paskaidrots un norādīts, laikā no 1998. gada līdz 2000. gadam Kopienas ražošanas nozare varēja izmantot tirgus apjoma palielinājumu par 34 % un ievērojamu pārdošanas apjomu un tirgus daļas palielinājumu. Tomēr pēc tam pārdošanas apjoms un tirgus daļa kļuva inerta, un Kopienas ražošanas nozares finansiālais stāvoklis (cenas, rentabilitāte un naudas plūsma) paslikti-nājās.

(72) Veicot rūpīgāku pārbaudi, redzams, ka galvenās pozitīvās izmaiņas Kopienas ražošanas nozarē notika laikā no 1998. gada līdz 2000. gadam. Sākot no 2000. gada būtiski uzlabojumi netika novēroti.

(73) Uzlabojumi, kas bija vērojami no 1998. gada līdz 2000. gadam, ir tieši saistīti ar lēmumiem, ko pieņēma Kopienas ražošanas nozare 1998. gadā, lai veiktu papildu ieguldījumus Kopienas ražošanas iekārtās. Laikā no 1998. gada līdz 2000. gadam ES ražošanas jauda palielinājās par 26 % (no 125 000 tonnām līdz

158 000 tonnām). Šos lēmumus pieņēma, atsaucoties uz antidempinga pasākumiem silīcija importam no Ķīnas, ko, kā norādīts 1. apsvērumā, 1997. gadā paplašināja. [..] Tādēļ redzams, ka Kopienas ražošanas nozare varēja gūt labumu no antidempinga pasākumiem silīcija importam no Ķīnas. No 2000. gada līdz izmeklēšanas laika posmam Kopienas ražošanas nozares stāvoklis pasliktinājās, jo īpaši attiecībā uz cenām, kas samazinājās par EUR 46 par tonnu, rentabilitāti, kas samazinājās par 7,1 procentu punktiem, naudas plūsmu, kas samazinājās par 59 %, un ieguldījumiem, kas samazinājās par 55 %. Līdz izmeklēšanas laika posmam Kopienas ražošanas nozare konstatēja, ka tā atrodas stāvoklī, kas rada zaudējumus. Šo iemeslu dēļ uzskata, ka izmeklēšanas laika posmā Kopienas ražošanas nozare konstatēja, ka tā atrodas ļoti nestabilā un sliktā stāvoklī.

[..]

(74) Importa dempinga apjoms no Ķīnas ievērojami palielinājās attiecīgajā periodā, un pastāv varbūtība, ka bez ieviestajiem antidempinga pasākumiem ievērojamus attiecīgā ražojuma palielinātus apjomus nosūtītu uz Kopienas tirgu par ļoti zemām cenām, kas ir zemākas par Kopienas ražošanas nozares cenām. Ņemot vērā spēkā esošā antidempinga maksājuma līmeni, cenu atšķirība starp ievesto ražojumu un to, kuru ražojusi Kopienas ražošanas nozare, varētu pārsniegt 35 %, ja antidempinga pasākuma termiņa izbeigšanās netiktu aizkavēta."

22 Regulas Nr. 398/2004 1. panta 1. un 2. punktā noteikts:

"1. Ar šo ievieš galīgu antidempinga maksājumu attiecībā uz [KN apakšpozīcijā 2804 69 00 ietilpstošā] silīcija importu, [..] kura izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā.

2. Galīgā antidempinga maksājums, ko piemēro tīrajai Kopienas brīvas robežpiegādes cenai pirms nodokļu nomaksas, ir 49 %."

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

23 2004. gada 15. jūnijā un 12. augustā *Hoesch* deklarēja *Hauptzollamt Duisburg* (Dīsburgas Galvenā muitas pārvalde) (Vācija), KN apakšpozīcijā 2804 69 00 ietilpstošu silīcija metālu tā laišanai brīvā apgrozībā. Prasītāja bija importējusi šo preci no Indijas un minēto valsti norādīja kā izcelsmes valsti.

24 Tomēr no lēmuma par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka silīcija metāls, par kuru ir strīds pamata prāvā, ir radies Ķīnā un ticis piegādāts divu reiz trīs metru izmēra blokos Indijā reģistrētai sabiedrībai *Metplast*. Tad minētā sabiedrība ar šiem blokiem veica dažādas darbības, tos sadalot, sasmalcinot un attīrot. Sasmalcinot iegūtās granulas tika sijātas, pēc tam šķirotas pēc izmēra un visbeidzot iesaiņotas. Silīcija attīrīšana tika veikta, daļēji manuāli un daļēji mehāniski likvidējot bloku sasmalcināšanas rezultātā silīcija granulās radušos nevēlamo sārņus. Pēc tam magnētiskas apstrādes ceļā tika ekstrahēta silīcija sastāvā esošā brīvā dzelzs. Pēc minētās sabiedrības veikto darbību kopuma silīcija metāla tīrības pakāpe pieauga līdz vairāk nekā 98,5 %, un šāda pakāpe, kā apgalvo *Hoesch*, esot vajadzīga, lai silīcija metālu varētu izmantot alumīnija sakausējumu ražošanai. Taču iesniedzējtiesa norāda, ka silīcija tīrības pakāpe pirms importēšanas no Ķīnas neesot bijusi zināma.

25 Pēc Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) veiktajām izmeklēšanām *Hauptzollamt Aachen* uzskatīja, ka silīcija metālam, par kuru ir strīds pamata prāvā, Indijā nav

veikta izcelsmi nosakoša pārstrāde vai apstrāde un tādējādi to nevar uzskatīt par izgatavotu minētajā valstī. Tādēļ tā nolēma, ka par minētās preces izcelsmes valsti bija jāuzskata Ķīna. Ar diviem 2007. gada 6. jūnija paziņojumiem par maksājuma noteikšanu šī iestāde, pamatojoties uz Regulas Nr. 398/2004 1. pantu, *a posteriori* piedzina no *Hoesch* antidempinga maksājumus EUR 99 974,74 apmērā.

26 Ar prasības pieteikumu, ko *Hoesch* iesniedza *Finanzgericht Düsseldorf* [Diseldorfas Finanšu tiesā], tā lūdza atcelt minētos paziņojumus, apgalvojot, ka silīcijs, par kuru ir strīds pamata prāvā, Indijā esot ticis būtiski pārstrādāts vai apstrādāts un tādēļ esot jāuzskata, ka tam ir minētās valsts izcelsme. Šī sabiedrība apgalvo, ka silīcija bloku sasmalcināšanas iznākumā esot notikusi šo bloku pārstrāde granulās un to attīrīšana, kas bija krietni darbietilpīga, esot ļāvusi paaugstināt silīcija tīrības pakāpi. Turklāt *Hoesch* iebilst, ka Regula Nr. 398/2004 neesot spēkā.

27 Iesniedzējtiesa uzskata, ka, lai izspriestu lietu, ir jānoskaidro, vai Indijā veiktā apstrādāšana ir izcelsmi nosakoša pārstrāde vai apstrāde Muitas kodeksa 24. panta izpratnē, jo šādā gadījumā par importēto silīcija metālu nebūtu jānosaka antidempinga maksājumi. Noliedzošas atbildes gadījumā tai ir šaubas par Regulas Nr. 398/2004 spēkā esamību.

28 Tā uzskata, ka jautājums neesot par piemērošanas jomu, kāda var būt tā sauktajiem "saraksta" noteikumiem, kurus Komisija sagatavojusi, lai skaidrotu Muitas kodeksa 24. pantā esošos jēdzienus, un kuri ir pieejami tās interneta vietnē.

29 Šajos apstākļos *Finanzgericht Düsseldorf* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai [Muitas kodeksa] 24. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka silīcija metāla bloku sadalīšana, attīrīšana un sasmalcināšana, kā arī tālāka sasmalcināto silīcija granulu sijāšana, šķirošana un iesaiņošana ir izcelsmi nosakoša pārstrāde vai apstrāde?

2) Vai gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, ir spēkā Regula [Nr. 398/2004]?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

Tiesai sniegtie apsvērumi

30 *Hoesch* uzskata, pirmkārt, ka silīcija metāla nepreferenciāla izcelsme jānosaka, tikai un vienīgi pamatojoties uz Muitas kodeksa 24. pantu, un pamata prāvā visi nosacījumi šīs tiesību normas piemērošanai ir izpildīti, un tādēļ darbība, par kuru ir strīds pamata prāvā, jāuzskata par būtisku pārstrādi vai apstrādi, kura nosaka minētās preces nepreferenciālu izcelsmi.

31 Šī sabiedrība apgalvo, ka ar silīciju, kas importēts no Ķīnas, Indijā veiktās darbības jāuzskata par tā būtisku pārstrādi, jo būtiskas pārstrādes jēdziens šajā gadījumā var tikt definēts kā izejvielu pārveidošana tik lielā mērā, ka tās iegūst citas īpašības. Sasmalcināšanas darbības iznākumā silīcija bloki esot zaudējuši savu sākotnējo formu. *Hoesch* vienlīdz atsaucas uz Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru preces pēdējā pārstrāde ir "būtiska" Muitas kodeksa 24. panta izpratnē tikai tad, ja tās iznākumā radītajai precei ir sev raksturīgas īpašības un sastāvs, kas tai nebija pirms šīs pārstrādes (šajā ziņā skat. 1977. gada 26. janvāra spriedumu lietā 49/76 *Gesellschaft für Überseehandel*, *Recueil*, 41. lpp., 6. punkts). Šajā lietā attīrīšanas darbības gaitā tika veikta silīcija blokos esošo sārņu likvidēšana, mainīts silīcija izmantošanas mērķis un tas šādi padarīts par izmantojamu alumīnija sakausējumiem.

32 Pēc tam *Hoesch* norāda, ka atšķirībā no daudziem preču izcelsmes noteikumiem prasība par saraksta noteikumos paredzēto tarifu apakšpozīcijas maiņu nav Muitas kodeksa 24. pantā paredzēto nosacījumu starpā. Tādēļ tarifu pozīcijas maiņa nav minētā 24. panta piemērošanas nosacījums. Turklāt, tā kā saraksta noteikumi un šo noteikumu 28. nodaļas piezīmes (turpmāk tekstā — "piezīmes") nav publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un ar tiem var iepazīties vienīgi internetā un angļu valodā, tie neesot saistoši. *Hoesch* uzskata, ka, ja tomēr uz piezīmēm būtu jāatsaucas, tajās tiktu apstiprināta preces, par kuru ir strīds pamata prāvā, nepreferenciāla izcelsme. No minētajām piezīmēm izrietot, ka silīcija attīrīšanas un sasmalcināšanas darbības zināmos nosacījumos var būt tā izcelsmi norādoša būtiska pārstrāde vai apstrāde. Šie nosacījumi pamata prāvā esot izpildīti.

33 Savukārt Komisija aicina ņemt vērā saraksta noteikumus un piezīmes, lai nodrošinātu it īpaši vienveidību muitas tiesību aktu piemērošanā un šo tiesību aktu piemērošanas saskaņotību ar saistībām, kuras Kopiena uzņēmusies Pasaules Tirdzniecības organizā-

cijā (PTO). Šajos noteikumos esot atspoguļoti Līgumā par izcelsmes noteikumiem paredzētā saskaņošanas darba, kas veikts šīs organizācijas izcelsmes noteikumu komitejā, sarunu pagaidu rezultāti.

34 Turklāt tarifu apakšpozīcijas maiņas kritērija, saskaņā ar kuru attiecīgā prece jāuzskata par tādu, kurai veikta pēdējā būtiskā pārstrāde vai apstrāde, vienīgi tad, ja ir mainīta tarifu apakšpozīcija, izmantošana saraksta noteikumos, pēc Komisijas domām, ir pamatota no tehniskā viedokļa, jo pamata prāvā ar šo kritēriju ņemtu vērā silīcija metāla ražošanai vajadzīgās darbības, kā arī tā ražošanas mērķus. Silīcija klasificēšana KN apakšpozīcijā 2804 61 vai 2804 69 esot atkarīga no tā tīrības pakāpes, proti, attiecīgi pirmās apakšpozīcijas gadījumā šī pakāpe ir vienāda ar 99,9 % vai augstāka, savukārt otrās gadījumā šī pakāpe ir zemāka par 99,9 %, un tādējādi atbilstot ne tikai tā izmantošanai, bet arīdzan šīs preces ražošanai vajadzīgajam darbam. Turklāt Komisija norāda, ka pamata prāvā izejvielu, proti, silīciju metāla bloku formā, nevar objektīvi un faktiski nošķirt no silīcija metāla granulām, kas iegūtas to sadalīšanas, pēc tam sijāšanas, šķirošanas un iesaiņošanas ceļā, tāpēc, ka šīs darbības nekādi nav izmainījušas silīcija metāla īpašības vai sastāvu, jo tas joprojām palicis metalurģiskais silīcijs, kurš izmantojams vienīgi alumīnija sakausējumu ražošanai.

35 Tomēr, pamatojoties uz 3. un 4. piezīmi, Komisija uzskata, ka zināmos apstākļos silīcija attīrīšana un sasmalcināšana, lai arī nemainoties tarifu pozīcijai, var būt izcelsmi nosakoša būtiska pārstrāde vai apstrāde ar nosacījumu, no vienas puses, ka attīrīšana ir ražošanas posms, kura gaitā tiek likvidēti vismaz 80 % esošo sārņu, vai tās iznākumā tiek iegūta tāda tīrības pakāpe, kas nodrošina esošās preces specifiskas izmantošanas iespēju, vai, no otras puses, ka sasmalcināšana tiek veikta, lai tīši reducētu silīciju, tādējādi sasniedzot noteiktu rezultātu. Tomēr Komisija piebilst, ka atbilstoši iesniedzējtiesas konstatējumiem neesot pierādīts, ka likvidēti vismaz 80 % sārņu.

Turklāt Komisija norāda, ka šādi iegūtās silīcija granulas tika sijātas, un tas nozīmē, ka pirms sijāšanas to izmēri esot bijusi dažādi. Tādēļ nevarot uzskatīt, ka būtu veikta silīcija bloku tīša un kontrolēta reducēšana.

Tiesas atbilde

36 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai silīcija bloku sadalīšana, sasmalcināšana un attīrīšana, kā arī sasmalcināšanas ceļā iegūto silīcija granulu tālāka sijāšana, šķirošana un iesaiņošana ir izcelsmi nosakoša pārstrāde vai apstrāde Muitas kodeksa 24. panta izpratnē.

37 No Muitas kodeksa 24. panta izriet, ka, ja preces ražošanā ir iesaistītas vairākas valstis, par tās izcelsmes valsti uzskata to, kurā notikusi pēdējā ekonomiski pamatotā būtiskā pārstrāde vai apstrāde, ko veicis šīm mērķim aprīkots uzņēmums un kuras iznākumā ir izgatavota jauna prece vai kas ir svarīga tā ražošanas stadija.

38 Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka no Padomes 1968. gada 27. jūnija Regulas (EEK) Nr. 802/68 par preču izcelsmes jēdziena vispārējo definīciju (OV L 148, 1. lpp.) 5. panta, kurš bija Muitas kodeksa 24. panta priekštecis, tomēr ir izteikts tādā pašā redakcijā, izriet, ka noteicošais kritērijs ir pēdējā būtiskā pārstrāde vai apstrāde (1989. gada 13. decembra spriedums lietā C-26/88 *Brother International*, *Recueil*, 4253. lpp., 15. punkts, un 2007. gada 13. decembra spriedums lietā C-372/06 *Asda Stores*, Krājums, I-11223. lpp., 32. punkts).

39 Jautājumā par saraksta noteikumu piemērojamību jāatgādina, ka 2009. gada 10. decembra spriedumā lietā C-260/08 *HEKO Industrieerzeugnisse* (Krājums, I-11571. lpp., 20. un 21. punkts) Tiesa nosprieda, ka, kaut arī Komisijas sagatavotie saraksta noteikumi veicina preču nepreferenciālas izcelsmes konstatēšanu, tie nav juridiski saistoši. Līdz ar to šo noteikumu saturam ir jāatbilst izcelsmi reglamentējošajiem noteikumiem, tostarp Muitas kodeksa 24. pantam, un tie nedrīkst mainīt to piemērojamību. Iepriekš minētais vienlīdz attiecas uz piezīmēm.

40 Tāpat, kaut arī attiecīgie atvasināto tiesību akti ir jāinterpretē saskaņā ar PTO ietvaros pieņemtajiem nolīgumiem, tomēr ar Līgumu par izcelsmes noteikumiem šobrīd ir ieviesta tikai un vienīgi saskaņošanas darba programma pārejas posma laikā. Tā kā ar šo līgumu netiek veikta pilnīga saskaņošana, PTO dalībvalstīm ir rīcības brīvība attiecībā uz izcelsmi reglamentējošo noteikumu pielāgošanu (iepriekš minētais spriedums lietā *HEKO Industrieerzeugnisse*, 22. punkts).

41 No šiem apsvērumiem izriet, ka dalībvalstu tiesas, interpretējot Muitas kodeksa 24. pantu, var pamatoties gan uz piezīmēm, gan uz saraksta noteikumiem, ja vien tā rezultātā netiek izmainīts šī panta saturs (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *HEKO Industrieerzeugnisse*, 23. punkts).

42 Jautājumā par saraksta noteikumos paredzētā tarifu apakšpozīcijas maiņas kritērija atbilstību, lai noteiktu, vai darbības, par kurām ir strīds pamata prāvā, ir izcelsmi nosakoša pārstrāde vai apstrāde Muitas kodeksa 24. panta izpratnē, Tiesa jau ir nospriedusi, ka kritēriji, kas nosaka preču izcelsmi, ir jāmeklē ne tikai pārstrādāto preču tarifu klasifikācijā vien, jo kopējais muitas tarifs ir izveidots, lai sasniegtu tam izvirzītos mērķus, nevis lai palīdzētu noteikt preču izcelsmi (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Gesellschaft für Überseehandel*, 5. punkts; 1983. gada 23. marta spriedumu lietā 162/82 *Cousin* u.c., *Recueil*, 1101. lpp., 16. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *HEKO Industrieerzeugnisse*, 29. punkts).

43 Tiesa turklāt nospriedusi, ka, kaut arī preces tarifu pozīcijas maiņa, kuras pamatā ir ar tās pārstrādi saistīta darbība, patiešām ir uzskatāma par norādi uz tās pārstrādes vai apstrādes būtiskumu, pārstrāde vai apstrāde var būt būtiska pat tad, ja šāda tarifu pozīcijas maiņa nav notikusi (iepriekš minētais spriedums lietā *HEKO Industrieerzeugnisse*, 35. punkts). Iepriekš minētais ir vienlīdz attiecināms uz tarifu apakšpozīcijas maiņas kritēriju.

44 No tā izriet, ka, lai noteiktu, vai pārstrādes darbības, par kurām ir strīds pamata prāvā, ir tās, kuras nosaka izcelsmi, ievērojot Muitas kodeksa 24. pantā paredzētos nosacījumus, jāņem vērā citi kritēriji, nevis ar tarifu apakšpozīcijas maiņu pamatotais.

45 Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka preču izcelsme nosakāma, pamatojoties uz izejvielas faktisku un objektīvu nošķiršanu no pārstrādātās preces galvenokārt atbilstoši katrai attiecīgajai precei raksturīgajām būtiskajām īpašībām (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Gesellschaft für Überseehandel*, 5. punkts; lietā *Cousin* u.c., 16. punkts, kā arī lietā *HEKO Industrieerzeugnisse*, 29. punkts).

46 Turklāt jāatgādina, ka pēdējā pārstrāde vai apstrāde Muitas kodeksa 24. panta izpratnē ir "būtiska" tikai tad, ja jaunajai precei ir sev raksturīgas īpašas un sastāvs, kas tai nebija pirms šīs pārstrādes vai apstrādes. Darbības, kas ietekmē preces noformējumu, tās lietošanu, bet kas kvalitatīvā ziņā būtiski neietekmē tās īpašības, nevar noteikt šīs preces izcelsmi (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Gesellschaft für Überseehandel*, 6. punkts; 1984. gada 23. februāra spriedumu lietā 93/83 *Zentrag*, *Receuil*, 1095. lpp., 13. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *HEKO Industrieerzeugnisse*, 28. punkts).

47 Turklāt Tiesa ir noteikusi, ka turpretim preces pārstrādes darbības, kuru iznākumā netiek būtiski mainītas tās raksturīgās īpašības un sastāvs, jo ar tām tikai veikta sadalīšana un mainīts tās noformējums, nav pietiekami izteikta izmaiņa kvalitatīvā ziņā,

lai varētu uzskatīt, ka tās iznākumā izgatavota jauna prece vai tā ir svarīga minētās preces ražošanas stadija (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Zentrag*, 14. punkts).

48 Pamata prāvā jāteic, ka silīcija klasificēšana KN tarifu apakšpozīcijā 2804 61 vai 2804 69 tiek izdarīta atkarībā no silīcija tīrības pakāpes, proti, attiecīgi pirmās apakšpozīcijas gadījumā šī pakāpe ir vienāda ar 99,9 % vai augstāka, savukārt otrās gadījumā šī pakāpe ir zemāka par 99,9 %. Jāpiekrīt Komisijai, ka šādas atšķirības klasifikācijā atbilst gan silīcija atšķirīgajam izmantojumam, gan tā izgatavošanai vajadzīgajam darbam.

49 Šajā gadījumā Indijā veiktās silīcija pārstrādes darbības ietver tā sadalīšanu, sasmalcināšanu, attīrīšanu, sijāšanu, šķirošanu un iesaiņošanu. Jautājumā par, pirmkārt, silīcija sadalīšanu, sijāšanu, šķirošanu un iesaiņošanu no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka šīs darbības nav nekādi mainījušas raksturīgās īpašības vai sastāvu, jo pēc šīm pārstrādes darbībām tas joprojām paliek metalurģiskais silīcijs, kas saskaņā ar šajos lietas materiālos esošo neapstrīdēto informāciju ir izmantojams alumīnija sakausējumu ražošanai.

50 Tiesa jau nospriedusi, ka, pirmkārt, izejvielas malšanu dažādā smalkumā nevar uzskatīt par tās būtisku pārstrādi vai apstrādi, jo tās vienīgais iznākums ir šīs preces konsistences un noformējuma izmaiņa tās turpmākai izmantošanai, bet nozīmīgi nemaina izejvielu kvalitatīvā ziņā. Otrkārt, kvalitātes pārbaude, šķirojot malto preci, kā arī tās iesaiņošana tiek veiktas tikai preces tirdzniecības vajadzībām un neietekmē tai raksturīgās būtiskās īpašības (jautājumā par jēlkazeīna izcelsmes noteikšanu skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Gesellschaft für Überseehandel*, 7. punkts).

51 Tādēļ šķiet, ka nedz silīcija metāla bloku sadalīšana, nedz to sasmalcināšanas ceļā iegūto silīcija granulu tālākā sijāšana, šķirošana un iesaiņošana nav uzskatāmas par darbībām, kas var noteikt silīcija metāla izcelsmi.

52 Otrkārt, jautājumā par preces attīrīšanas un sasmalcināšanas darbībām no piezīmēm izriet, ka abas šīs darbības var noteikt preces, attiecībā uz kuru tās veiktas, izcelsmi, pat nemainoties tarifu apakšpozīcijai. Saskaņā ar 3. piezīmē noteikto tas pats attiecas uz attīrīšanu, ja tā ir veikta preces ražošanas posmā, kura gaitā tiek likvidēti vismaz 80 % esošo sārņu. Saskaņā ar 4. piezīmē noteikto tas pats attiecas arī uz sasmalcināšanu, ja tā veikta, lai tīši un kontrolēti, nevis tikai vienkārši sadrupinot reducētu preci daļiņās, kas fizikālo vai ķīmisko īpašību ziņā atšķiras no izejvielām.

53 Šajā ziņā ir svarīgi konstatēt, ka no 3. un 4. piezīmes izrietošie kritēriji ļauj ņemt vērā silīcija raksturīgo īpašību nozīmīgo kvalitatīvo izmaiņu, objektīvo un faktisko izejvielas nošķiršanu no pārveidotās preces, kā arī silīcija paredzēto izmantošanu. Tādēļ tie atbilst šā sprieduma 45.–47. punktā atgādinātajai judikatūrai. Ievērojot, ka iepriekš minētie kritēriji nemaina Muitas kodeksa 24. panta piemērošanas jomu, to izmantošana pamata prāvas apstākļos ir pamatota.

54 Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka 3. un 4. piezīmē paredzētie kritēriji pamata prāvā nav izpildīti, jo nav ne pierādīts, ka ar attīrīšanas darbību, par kuru ir strīds pamata prāvā, ir likvidēti 80 % esošo sārņu, ne iespējams konstatēt, ka sasmalcināšana, par kuru ir strīds pamata prāvā, būtu veikta, lai tīši un kontrolēti silīcija blokus reducētu daļiņās. Šajos apstākļos tādas silīcija attīrīšanas un sasmalcināšanas darbības kā Indijā veiktās nav būtiska pārstrāde vai apstrāde Muitas kodeksa 24. panta izpratnē, kas ļautu par iegūtās preces izcelsmes vietu uzskatīt valsti, kurā šīs darbības ir veiktas.

55 Ievērojot iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu jāatbild, ka tāda silīcija bloku sadalīšana, sasmalcināšana un attīrīšana, kā arī sasmalcināšanas ceļā iegūto silīcija granulu tālāka sijāšana, šķirošana un iesaiņošana kā pamata prāvā veiktās nav izcelsmi nosakoša pārstrāde vai apstrāde Muitas kodeksa 24. panta izpratnē.

Par otro jautājumu

56 Gadījumā, ja tiek uzskatīts, ka silīcija metāla, par kuru ir strīds pamata prāvā, izcelsme ir Ķīnā, otrajā jautājumā iesniedzējtiesa šaubās par Regulas Nr. 398/2004 spēkā esamību. Tā šaubās konkrēti par to, vai, pirmkārt, Padome ir izdarījusi kļūdu vērtējumā, Kopienas ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma esamības konstatēšanā pamatodamās uz kļūdainu pieņēmumu, un, otrkārt, vai 49 % antidempinga maksājuma likmes saglabāšana Regulā Nr. 398/2004 ir saderīga ar pamatregulas 9. panta 4. punktu.

Ievada apsvērumi

57 Pirmkārt, jānorāda, ka ar savu jautājumu, kā tas izriet arī no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, iesniedzējtiesa ir uzskatījusi par vajadzīgu vienīgi lūgt Tiesai spriest par Regulas Nr. 398/2004 spēkā esamību jautājumā par Kopienas ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma esamību un antidempinga maksājuma likmes saglabāšanu minētajā regulā.

58 *Hoesch* uzskata, ka Regula Nr. 398/2004 nav spēkā, pirmkārt, acīmredzamas kļūdas vērtējumā dēļ, konstatējot cēloņsakarību starp Ķīnas izcelsmes preču importu un

Kopienas ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, kā arī, otrkārt, procedūras termiņa nokavējuma dēļ antidempinga pasākumu pārskatīšanā.

59 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 267. pantā noteiktā procedūra ir balstīta uz skaidru funkciju sadali starp valstu tiesām un Tiesu tā, ka tikai valsts tiesa, kurā lieta ir ierosināta un kurai jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas lēmumu, ir tā, kurai, ņemot vērā lietas īpatnības, ir jāizvērtē, vai sprieduma taisīšanai ir vajadzīgs prejudiciāls nolēmums un kāda ir Tiesai uzdoto jautājumu piemērotība (šajā ziņā skat. 2007. gada 26. jūnija spriedumu lietā C-305/05 *Ordre des barreaux francophones et germanophone* u.c., Krājums, I-5305. lpp., 18. punkts).

60 Šādos apstākļos Regulas Nr. 398/2004 spēkā esamības pārbaude nav jāizvērš attiecībā uz pamatiem, kurus iesniedzējtiesa nav minējusi (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Ordre des barreaux francophones et germanophone* u.c., 17.–19. punkts).

61 Otrkārt, jāatgādina, ka kopējās tirdzniecības politikas jomā un it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā Kopienu iestādēm ir plaša rīcības brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ (2007. gada 27. septembra spriedums lietā C-351/04 *Ikea Wholesale*, Krājums, I-7723. lpp., 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

62 Turklāt no pastāvīgās judikatūras izriet, ka Kopienas ražošanas nozarei nodarīta kaitējuma esamības noteikšanai nākas veikt sarežģītu ekonomisko situāciju izvērtēšanu un tādēļ, spriežot par šādu vērtējumu, tiesai vienīgi jāpārbauda, vai ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanas pamatošanai norādītie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav izdarīta acīmredzama kļūda un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Ikea Wholesale*, 41. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2008. gada 28. februāra spriedumu lietā C-398/05 *AGST Draht- und Biegetechnik*, Krājums, I-1057. lpp., 34. punkts).

63 Regulas Nr. 398/2004 spēkā esamība jāizvērtē, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus.

Par Kopienas ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma konstatēšanu

64 Iesniedzējtiesa, pirmkārt, norāda, ka tās šaubas par Regulas Nr. 398/2004 spēkā esamību ir radušās Pirmās instances tiesas 2007. gada 14. marta sprieduma lietā T-107/04 *Aluminium Silicon Mill Products*/Padome (Krājums, II-669. lpp.) dēļ, kurā tā atcēla Padomes 2003. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 2229/2003, ar ko ievieš galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts par Krievijas izcelsmes silīcija importu (OV L 339, 3. lpp.), 1. pantu tostarp tāpēc, ka Kopienas ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma konstatēšanā Padome bija izdarījusi acīmredzamas kļūdas novērtējumā. Iesniedzējtiesa uzsver, ka ar minēto spriedumu atceltā regula attiecās uz tādiem pašiem izmeklēšanas un atsauces laika posmiem kā ar Regulu Nr. 398/2004 saistītie un ka Kopienu silīcija tirgus saimnieciskā attīstība šo abu regulu gadījumā ir identiska, un tādēļ Regula Nr. 398/2004 būtu jāatceļ to pašu iemeslu dēļ.

65 Šajā ziņā jākonstatē, ka šīs abas regulas atšķiras būtiskā ziņā. Regulā Nr. 2229/2003 pirmoreiz tika noteikti antidempinga maksājumi par Krievijas izcelsmes silīcija metāla importu, un tā tika pieņemta pēc pirmās izmeklēšanas, kas veikta saskaņā ar pamatregulas 5. pantu. Tādēļ Padomei bija jākonstatē minēto importu rezultātā Kopienas ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma esamība. Savukārt Regulā Nr. 398/2004 tiek saglabāti antidempinga pasākumi saistībā ar Ķīnas izcelsmes silīcija importu, kuri ir spēkā kopš 1990. gada, un tādēļ tā tika pieņemta pēc pārskata, kas veikts saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktu. Šajā ziņā jāatgādina, ka pārskata procedūra principā objektīvi atšķiras no sākotnējās izmeklēšanas procedūras, kas regulēta citos tās pašas regulas noteikumos (2005. gada 27. janvāra spriedums lietā C-422/02 P *Europe Chemi-Con (Deutschland)*/Padome, Krājums, I-791. lpp., 49. punkts).

66 Objektīvā atšķirība, kas pastāv starp šīm procedūrām, ir apstāklī, ka imports, kam piemēro pārskata procedūru, ir imports, kuram jau tiek piemēroti galīgi antidempinga pasākumi un attiecībā uz kuru ir sniegti pietiekami pierādījumi, lai konstatētu, ka šo pasākumu atcelšana, iespējams, radītu dempinga un kaitējuma turpināšanos vai atkārtošanos. Turpretim, ja attiecībā uz importu tiek veikta sākotnēja izmeklēšana, tās mērķis tieši ir konstatēt apgalvotā dempinga pastāvēšanu, pakāpi un sekas, pat ja šādas izmeklēšanas uzsākšana jāpamato ar pietiekamu pierādījumu esamību šādas procedūras uzsākšanai (iepriekš minētais spriedums lietā *Europe Chemi-Con (Deutschland)*/Padome, 50. punkts).

67 No pamatregulas 11. panta 2. punkta izriet, ka antidempinga pasākumu saglabāšana pēc termiņa, kurā tiem parasti būtu jābeidzas, ir iespējama tikai tad, ja pārskata gaitā ir konstatēts, ka pasākuma beigas "var novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtošanās". No tā izriet, ka Pirmās instances tiesas iepriekš minētajā spriedumā lietā *Aluminium Silicon Mill Products*/Padome konstatētajam jautājumā par kaitējuma esamību saistībā ar Regulas Nr. 2229/2003 spēkā esamības pārbaudi nav nozīmes, lemjot jautājumu par Regulas Nr. 398/2004 spēkā esamību.

68 Otrkārt, iesniedzējtiesa uzskata, ka ir pretruna starp, no vienas puses, Regulas Nr. 398/2004 preambulas septiņdesmit pirmā apsvēruma otro teikumu, kurā noteikts, ka pārdošanas apjoms un Kopienas ražošanas nozares tirgus daļa kopš 2000. gada esot "inertas", un, no otras puses, minētās regulas preambulas 6. un 8. tabulā esošajām norādēm par pārdošanas apjomu, kā arī Kopienas ražošanas nozares tirgus daļu.

69 Šajā ziņā vispirms jāatgādina, ka no minētās 6. tabulas izriet, ka laikā no 1998. līdz 2000. gadam Kopienas ražošanas nozares silīcija pārdošana ir pieaugusi par 54 %, savukārt laikā no 2000. gada līdz izmeklēšanas laika posmam šīs pārdošanas rādītāji esot pieauguši par aptuveni 2,1 %. Turklāt minētās regulas 8. tabulā norādīts, ka laikā no

1998. līdz 2000. gadam Kopienas ražošanas nozarei piederošā tirgus daļa ir pieaugusi no 29,8 % līdz 34,3 % un laikā no 2000. gada līdz izmeklēšanas laika posmam — no 34,3 % līdz 36,7 %.

70 No tā izriet, ka, kaut arī izmeklēšanas laika posmā silīcija pārdošanas apjoms un Kopienas ražošanas nozarei piederošā tirgus daļa patiešām ir pieauguši, joprojām, ņemot vērā ievērojamo pārdošanas apjoma pieaugumu laikā no 1998. līdz 2000. gadam, proti, 54 %, Kopienas ražošanas nozarē attīstība ir beigusies kopš 2000. gada un tādēļ to var uzskatīt par inertu. Tādēļ Regulas Nr. 398/2004 preambulas 6. un 8. tabula nav pretrunā minētās regulas preambulas septiņdesmit pirmajam apsvērumam.

71 Turklāt jānorāda, ka no Regulas Nr. 398/2004 preambulas septiņdesmit otrā apsvēruma, kura saturs nav apstrīdēts, izriet, ka kopš 2000. gada Kopienas ražošanas nozares attīstībā būtiski uzlabojumi nav novēroti. Tāpat minētās regulas preambulas septiņdesmit trešajā apsvērumā, kurš arī nav apstrīdēts, ir noteikts, ka laikā no 2000. gada līdz izmeklēšanas laika posmam Kopienas ražošanas nozares stāvoklis ir pasliktinājies un izmeklēšanas laika posmā nonācis ļoti nestabilā un vārīgā stāvoklī.

72 Visbeidzot, saskaņā ar Regulas Nr. 2496/97 1. panta 2. punktu galīgā antidempinga maksājuma, ko piemēro Ķīnas izcelsmes silīcija metāla importam pirms nodokļu nomaksas, likme bija 49 %. Tādēļ ir visnotaļ iespējams, ka Ķīnas silīcija importa tirgus daļas bija mazākas, nekā tās būtu bijušas gadījumā, ja nebūtu noteikti antidempinga maksājumi. Šajos apstākļos, tā kā no Regulas Nr. 398/2004 preambulas septiņdesmit ceturtā apsvēruma, kura saturs nav apstrīdēts, izriet, ka laikā no 1998. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas laika posma beigām dempinga importa apjoms no Ķīnas ievērojami palielinājies, un pastāv varbūtība, ka, neveicot antidempinga pasākumus, ievērojamus attiecīgā ražojuma palielinātus apjomus nosūtītu uz Kopienas tirgu par ļoti zemām cenām, kas ir zemākas par Kopienas ražošanas nozares cenām, Padome pareizi secināja,

ka Ķīnas silīcija importa gadījumā Kopienas ražošanas nozare tiktu ļoti apdraudēta, ja netiktu noteikti antidempinga maksājumi.

73 Šajos apstākļos Padome, secinādama, ka antidempinga pasākumu izbeigšanas gadījumā Kopienas ražošanas nozarei, iespējams, no jauna tiktu nodarīts kaitējums, nav izdarījusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

Par antidempinga maksājuma likmes saglabāšanu

74 Iesniedzējtiesa vaicā, vai Regulas Nr. 398/2004 1. panta 2. punktā veiktā antidempinga maksājuma likmes saglabāšana 49 % apmērā ir saderīga ar pamatregulas 9. panta 4. punkta pēdējo teikumu, lai arī dempinga starpība, kura saskaņā ar Regulas Nr. 2496/97 preambulas divdesmit ceturto apsvērumu bija 68,1 %, atbilstoši Regulas Nr. 398/2004 preambulas divdesmit septītajā apsvērumā noteiktajam bija tikai 12,5 %.

75 *Hoesch* šajā ziņā norādīja, ka saskaņā ar pamatregulas 9. panta 4. punktu, kurš piemērojams arī pārskatiem atbilstoši minētās regulas 11. panta 5. punktam, muitas nodokļa likmi ir aizliegts noteikt augstāku par antidempinga starpību.

76 Kā tas izklāstīts arī šā sprieduma 66. un 67. punktā, jānorāda, ka, saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktu, pārskatot antidempinga pasākumus, kuru

piemērošanas termiņš tuvojas beigām, Kopienu iestādēm vienīgi jākonstatē, vai šo pasākumu izbeigšana veicinātu dempinga un kaitējuma turpināšanos vai atkārtošanos, šādā gadījumā minētos pasākumus saglabājot. Pretējā gadījumā antidempinga pasākumus atceļ. Šo apgalvojumu apstiprina minētās regulas 11. panta 6. punkta redakcija, kurā noteikts, ka atkarībā no pārskata rezultātiem pasākumus atceļ vai turpina, ievērojot šā panta 2. punktu, savukārt no minētā 6. punkta izriet, ka pasākumus var ne tikai atcelt vai turpināt, bet arī tajos izdarīt izmaiņas saskaņā ar minētā panta 3. un 4. punktu. Tādēļ pasākumu, kuru piemērošanas termiņš tuvojas beigām, pārskata iznākumā nevar mainīt spēkā esošos pasākumus.

77 Turklāt pamatregulas 9. panta 4. punkta pēdējā teikumā ir izvirzīts nosacījums, ka antidempinga maksājumu apmērs "nepārsniedz konstatēto dempinga starpību, bet tam [būtu] jābūt mazākam par dempinga starpību, ja ar to pietiek, lai novērstu zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei". Tomēr, ņemot vērā sistēmas, kuras daļa ir šis pants, vispārējo uzbūvi un mērķus, to nav paredzēts piemērot attiecībā uz minētās regulas 11. panta 2. punktā paredzēto procedūru. Turklāt, kā jau norādīts šā sprieduma iepriekšējā punktā, saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktu pārskatot antidempinga pasākumus, Kopienu iestādes drīkst minētos pasākumus vienīgi turpināt vai atcelt.

78 Šajā gadījumā Kopienu iestādes pārskata iznākumā secināja, ka antidempinga pasākumu izbeigšanās, iespējams, izraisīs kaitējuma rašanos no jauna. Padome tādēļ pareizi un saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. un 6. punktu nolēma saglabāt antidempinga maksājuma likmi 49 % apmērā.

79 Ievērojot visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otro jautājumu jāatbild, ka tā izvērtējumā nav konstatēts neviens tāds apstāklis, kas varētu ietekmēt Regulas Nr. 398/2004 spēkā esamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

80 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

1) tāda silīcija bloku sadalīšana, sasmalcināšana un attīrīšana, kā arī sasmalcināšanas ceļā iegūto silīcija granulu tālāka sijāšana, šķirošana un iesaiņošana kā pamata prāvā veiktās nav izcelsmi nosakoša pārstrāde vai apstrāde Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 24. panta izpratnē;

2) otrā iesniedzējtiesas uzdotā jautājuma izvērtējumā nav konstatēts neviens tāds apstāklis, kas varētu ietekmēt Padomes 2004. gada 2. marta Regulas (EK)

Nr. 398/2004, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes silīcija importu, spēkā esamību.

[Paraksti]